tuggewa walle juttu wasto, mötteldes: kui kuñinga armo kätte saaksin ja kawwal nõu mul siggineks, siis lähhekśid ukka kõik waenlaśed, kes mind wölla tahtśid pua ja miña peaśeksin korraga kõigest kimbotuśeśt. Wallet on ülleliga tarwis enne kui śelle mõtlemata kaśśo ośśalisśeks saan. Kuñingana olli wägga rahhota ja nõudis rebbaśe käeśt tunnistuśt: andke teada, kudda kõik aśśi śündis? räkige tõt! möttelge eesśeiswa śurma tunni peale ja kergitage ilmaśt lahkudes oña inge koormat.« Reinowadder kostis: Törkumata tahhan kõik üllestunnistada; śurma pean muidogi miñema: śurma wasto ei olle rohto Ma-ilmas. Mikspärraśt ellootśas inge koorman ja iggaweśt nuhtluśt endale peaksin saatma? śe olleks üsna pöraśe tö. Parremine tunnistan üllekohhut śelgeśt, ja ehk kül, Juñal parrako! śuggulaste ja söbrade peale kaebtuśt töstan, siiski parrem ilmlik tülli kui iggawene pörgo piin teiśes ilmas.« Kuñinga śüdda olli śedda kuuldes nukraks läinud, teña küśśis: ""Kas rägite tõt?"" Reinowadder ütles kahhetśewa näoga: „Ehk kül waene, pattone loom ollen, siiski rägin śelget tõt. Mis walle mulle eñam aitaks? Armo maa pealt eñam ei śaaks ja ing lähheks iggaweśt ukka. Teie teate, et kohto mõisimiśt möda śurma pean miñema; wiimne tund mul praego silma ees, śellepärraśt ei wõi kurjus egga häädus mind eñam aidata.« Wabbiśedes olli Reinowadder śedda üttelnud, ja näitas kahwatand

kui śurnu. Kuñingana ütles kuñingale: Mul on alle meel teña ahhastuśt nähhes, wadake jälle armolikkult teña peale, kuñinglik iśśand! ja tulletage meele: mitmeśt kiuśatuśeśt meie teña tunnistuśe läbbi peaśeme. Pallun teid, wõtkem lahkelt teña juttu kuulda. Käskige iggameeśt wait olla ja tedda awwalikkult tunnistada. Kuñingas andis śedda möda käśko, ja kõik koggobus jäi waiki kulama. Reinowadder ütles: „Teie tahtmine śündko! wõtkem miño tunnistuśt kuulda. Miño jut peab tru ning tõttelik otśekui käekirri ja pitśer ollema; teie peate kurja nõupiddajad otśani tundma śama, miña ei akka śalgama.

5.

Wõtkem śiin pikkemalt kuulda mis kawwaluśega Reinowadder eñaśt peastis ja teiśi kimbutas. Põhjato wallega teotas ta oña kaddund iśśa pörmo aua śängis, ja töstis kurja laimo Irmabbeme peale, kes kui tru söbber iggas kohhas teña eeśt kostis; agga Reinowadder kelm ei piddand nüüd kelleśtki luggu. „Miño kaddund iśśa« — allustas ta juttu — olli ükskord õnne kaupa ennemuisteśe wäggewa kuñinga Kallewi-poea warranduśe śalla tee peal leidnud, agga ei saatnud śe koggemata ön teñale kaśśo. Sure warra jures läks teña śüdda eñeśte śugguste wasto wägga uhkeks, teña akkas oña liggemiśi põlgama ja śurema śuggu rahwa söbruśt otśima.

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1129